

se reîntórse la câmpia cea frumoasă a literaturii adunându'și și publicându'și scrierile sale în prosă și parte din poezii sub titlul „Pecatele tinerețelor“. Episodul său istoric: „Alexandru Lăpușnénu“ este privit ca un capu de operă a prosei române și din acest punct de vedere Voinescu 'lu a tradusū și publicat în limba francesă în: *Revue d'Orient* la 1854.

El muri la anul 1869 cu mare daună pentru literatura română.

Limba lui Negruți, în care a scrisū tóte cărțile sale, atât în poezie cât și 'n prosă, este originală, curat românescă și dulce, care ni póte servi de model.

Tóte scrierile sale imprimate sunt: 1.) „Aprodul Purice“ (1837);—2.) „Angelo“, tragedie, trad. (1837);—3.) „Maria Tudor“, dramă, trad. (1837);—4.) Balade, după V. Hugo (1845);—5.) „Carantina“, vodevil 1 act (1850);—6.) „Musa dela Burdujenī“, farsă (1850);—7.) „Descrierea Moldovei“, după Cantemir (1851);—8.) „Septemâna“, fée sătescă (1854);—9.) „Doui țerani și cincī cârlani“, vodevil, (1857);—10.) „Pecatele tinerețelor“ (1857);—11.) „30 de ani din viața unui jucător de cărți“, trad. (1835).—